

Μύθοι, Έθιμα, Θρύλοι...

... Περιπλανώμενοι σ' όλη την Ελλάδα και γυρνώντας τα όμορφα χωριά της χώρας μας, συναντούμε γραφικούς παππούδες, γλαυφύρους παραμυθάδες και γελαστές καλοσυνάτες γριούλες που μας αφηγούνται παραμύθια, έθιμα, θρύλους και μύθους. Στο μαγικό αυτό ταξίδι στις παραδόσεις της πατρίδας μας κανείς δεν ζέρει τι είναι αλήθεια και τι μύθοι ή θρύλοι. Τι είναι παιχνίδι του μωλού και της ψυχής; Κανείς δεν ξέρει... Κι όμως υπάρχει η εικόνα, ο ήχος, η γεύση, η γιαγιά, ο παππούς που ξεκινάει να διηγείται το μύθο, το θρύλο, το παραμύθι, δίπλα στο τζάκι στη φωτιά και τα βλέφαρα πέφτουν από τη νύστα και η φωνή ακούγεται γλυκά... «Κόκκινη κλωστή δεμένη στην ανέμη τυλιγμένη δώσις της κλύτου να γυρίσει παραμύθι ν' αρχινήσει».

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ (Α' ΤΑΞΗ)

Ερχεται ο καινούριος χρόνος με τραγούδια, με χαρές, με μυρωδίες, με μύθους για παγανά που ανεβαίνουν στη γη κι όποιον συναντούν τον βάζουν να χορεύει. Ερχονται οι καλικάντζαροι!!! Ο θρύλος λέει πως όλο το χρόνο ζούνε βαθιά μέσα στο κέντρο της Γης. Έχουν κάτι μεγάλα πριόνια

και πριονίζουν το Δέντρο που τη βασάτει ορθία. Σκοπός τους είναι να το ρίξουν. Πριονίζουν, πριονίζουν μέχρι που μένει μια φλουδίτσα από τον κορμό της. Στο μεταξύ οι μυρωδίες πάνω στη γη από τα γλυκά και οι ετοιμασίες για την γιορτή των Χριστουγέννων ξεκίνησαν. Έτσι αφήνουν το ετοιμόρροπο δέντρο κι ανεβαίνουν πάνω στη Γη να κάνουν σκανταλιές.

ΠΕΡΠΕΡΟΥΝΑ (Β' ΤΑΞΗ)

«Περπερίστα περπατεί, περπατεί καμαρωτή το Θεό παρακαλεί, για να ρίξει μια βροχή. Ρίξε Θεέ μου μια βροχή, μια βροχή μια σιγανή, για να γίνουν τα σπατά, ν' ξει η αγριοτά χαρά». Έθιμο Μαΐου επειδή τότε ήθελαν οι αγρότες βροχές για να ευδοκιμήσουν οι καλλιέργειες. Χωρίς βροχή η γη δεν τρέφεται σύτε αναπνέει. Και έτσι οι άνθρωποι με το δικό τους τρόπο παρακαλούν το Θεό να βρέξει. Τραγουδούν και περιφέρονται από σπίτι σε σπίτι μαζί με την περπερούνα, ένα κορίτσι τυφένει με πρασινάδες και λουλούδια και οι νοικοκυρές της ρίχνουν νερό και την κερνούν με ότι κι αν έχουν στο σπίτι τους προκαλώντας έτσι τη βροχή. «Τα χωράφια να καρπίσουν, τα αμπάρια να γεμίσουν, στα πιθάρια ναν το μέλι και κρασί μες το βαρέλι»

ΧΕΛΙΔΟΝΑ (Β' ΤΑΞΗ)

Η άνοιξη φέρνει ζωντάνια και χαρά σε ανθρώπους και ζωντανά. Η άνοιξη φέρνει πίσω τα χελιδόνια από τις ζεστές χώρες. Θα χτίσουν τις φωλιές τους, θα γεννήσουν τ' αργά τους. Ο τόπος μας γειτζει από τα τιτιβίσματα τους που ανακατεύονται με τις χαρούμενες φωνές των παιδιών. Παιδιά και χελιδόνια στενά συνδεδεμένα απ' την αρχαία εποχή. Για να γιορτάσουν τον ερχομό των χελιδονιών και της άνοιξης, τα παιδιά ξεχύνονται στους δρόμους την 1η του Μάρτη για τα χελιδονίσματα. Κρατούν καλάθια γευμάτων με πύλλα κισσού, λουλούδια και ομοιώματα χελιδονιού από ζύλο ή χαρτί στερεωμένα πάνω σ' ένα ραβδάκι μαζί με πολύχρωμα χαρτιά ή κορδέλες ακόμα και κουδουνάκια που κρέμονται. Πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι κουνούν το ραβδί ηχούν τα κουδουνάκια και τα παιδιά τραγουδούν, ένα τραγούδι που έρχεται μέσα από τα βάθη των αιώνων όπως και τα χελιδόνια: «Ηρθε- ήρθε η χελιδόνα ήρθε κι άλλη μελιδόνα...»

ΑΠΟΚΡΙΕΣ (Γ' ΤΑΞΗ)

«Καλώς μας ήρθες πάλι τρελό μας Καρναβάλι, παντού σκορπώντας τρελή χαρά, και την ζωή μας την έχεις μεταβάλλει σε πανηγύρι όλο χαρά». Να και η Τρανή Αποκριά. Μασκαράδες, Κουδουνάτοι, Μασκοφόροι, τραγουδούν, γλεντούν, χορεύουν τόσο που όπως λέει κι ο λαός «Τσοι μεγάλες Αποκριές, κουζουλαίνονται κι οι γριές». Τραγούδια περιπατητικά, παιχνίδια πολύχρωμα και χοροί κοροίδευτικοί-μιμητικοί.

**«Στο γαίτανάκι των εθίμων, στις εποχές του χρόνου,
κλαίνε γελούν οι άνθρωποι, χορεύουν, τραγουδάνε...»
(μια μουσικοχορευτική παράσταση από την
παραδοσιακή μας χορευτική ομάδα)**

ΚΛΕΙΔΩΝΑΣ (Δ' ΤΑΞΗ)

Εθίμιο μαντικό στη Γιορτή του Αι-Γιαννιού του ριζικάρη όπως τον έλεγαν γιατί φανερώνει το ριζικό την τύχη του κάθε ανθρώπου. Έτσι πήγαιναν οι κοπέλες από νωρίς το πρωί να πάρουν το νερό το αμίλητο χωρίς να μιλήσουν στο δρόμο. Το έριχναν κατόπιν μέσα στο αγγείο μαζί μ' ένα σημάδι τη ριζικάρι (δάχτυλιδι, σκουλαρίκι, χτένι κλπ). Ύστερα το σκέπαζαν και κλείδωναν. Τον κλείδωναν με κόκκινα πανί και γαϊτάνι και τον άφηναν κάτω από τα άστρα να ξαστριστεί για να τον ανοίξουν το πρωί αιφού βγει ο ήλιος. Ενα παιδί έβαζε το χέρι του να πάσει το ριζικάρι της κοπέλας, τότε η εκείνη χαρούμενη ήταν σίγουρη πως ο Άγιος θα βοηθούσε για να παντρευτεί αυτόν που είχε βάλει στο νου της. Ακούγονται βέβαια και πολλά στιχάκια σατυρικά και περιπαιχτικά για τα κορίτσια που περιμένουν με αγωνία το ριζικό τους. «Αν φουρτουνάσεις η θάλασσα και βγούνε τα χταπόδια τότε και σε θα παντρευτείς με τα στραβά σου πόδια». Κι έτσι το έθιμο παίρνει χαρακτήρα γιορτινό...

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ & ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ (ΣΤ' ΤΑΞΗ)

Ο Έλληνας δεν υποκύπτει. Αναγεννιέται μέσα από τις στάχτες του. Η Ελλάδα από τα παιδιά της μπορεί να ξαναγεννηθεί. Τα παιδιά μπορούν να φέρουν την Ελπίδα με τα γέλια τους, το χορό και το τραγουδό. Γιατί έτσι εκφράζεται ο Έλληνας. Όπι έχει στην ψυχή του το λέει χορεύοντας και τραγουδώντας

6ο Διατολιτιστικό Δημοτικό

Ο ΠΙΟΝΓΟΣ ΕΝ ΚΑΣΤΡΩΝ ΤΡΑΝΟΝ ΤΤ ΕΒΑΝΤΑΕΣ ΣΕ ΑΙΩΝΑΣ (Ε' ΤΑΞΗ)

Η προσομονή του επίγειου Μεσσία... Η Απογοήτευση ... Η Προδοσία... Τα βασανιστήρια, οι εξευτελισμοί και τέλος η Σταύρωσή του... Όλα αυτά φέρνουν στο νου μας την προδοσία, τα βασανιστήρια, τον ξερίζωμο των αδερφών μας, Ποντίνων, Μικρασιατών, Θρακών από τα πατρογονικά εδάφη. Κάποιοι αποφάσισαν πως η πατρίδα που έθαψαν τους νεκρούς τους, που νέννησαν που μεγαλούργησαν, δεν τους ΑΝΗΚΕ ΠΙΑ!! Κι αποφάσισαν την Σταύρωση .. και το θάνατό τους.

ΓΑΜΟΣ (ΣΤ' ΤΑΞΗ)

Ο ελληνικός παραδοσιακός γάμος αποτελεί μία από τις πιο δυνατές μορφές έκφρασης των εθίμων της πατρίδας μας. Αποτελείται από ένα σύνολο τελετουργικών πράξεων που ως δρώμενα έχουν τις ρίζες τους στην αρχαιότητα. Συνοδεύονται πάντα από μουσική χορό και τραγούδι. «Σήμερα λάμπει ο ουρανός, σήμερα λάμπει η μέρα. Σήμερα στεφανώνεται απότος την περιστέρα. Νύφη μου καλορίζικα να ζήσεις να γεράσεις, του Αβραάμ και Ισαάκ τα πλούτη ν' αποχήσεις». Όσα άστρα έχει ο ουρανός, τόσ' άστρα στο πουγκί σου, τόσα λινά πουκάμισα γαμπρέ μου στο κορμί σου»

Οι 104 μαθητές-χορευτές (Α' ως ΣΤ' τάξη) της παραδοσιακής χορευτικής

ομάδας με τη συνοδεία της Σμελώνος ορχήστρας της Σ.Φίδης Νάτου, αργητές: Κώστας Κυριακίδης, Κώστας Οζυδόνης & Αναστασία Θυμιωτούλη, συμμετείχε σ' ένα δρώμενο η χορωδία του Συλλόγου Ποντίων Ελευθερίου-Κορδελιού, με χοράρχη τον Πόλο Παυλίδη. Όλη την εκδήλωση & τους χορούς επιμελήθηκε η χοροδιδάσκαλος Μπαδέμη Μαρία. Ήταν πολύ μεγάλη ευχαριστία στο Σύλλογο Γονέων.

Σχολείο Ει. Κορδελιού